

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Taken

Ik lees er telkens weer over. Dus het zal wel waar zijn. De gemeenteraad gaat zich buigen over de taken van de gemeente.

Zouden ze die nog niet kennen?

Van nieuwelingen als Adje Haagh of Cees Caspers kan ik me zoiets nog voorstellen. Al hadden ze zich van tevoren natuurlijk wel even kunnen oriënteren.

'Wat doet zo'n gemeente nou eigenlijk?'

'Waarom wilt u dat weten?'

'Ik denk erover om me op het besturen te storten.'

'Gaat u even zitten. Dan pak ik er een boekje bij.'

Want die dingen staan natuurlijk allemaal ergens opgeschreven. Zo zijn wij wel in Nederland.

Maar och.

Ook oude rotten als Kees Dikker, Stan van Beijsterveldt en Vic Haagh doen er aan mee. Terwijl ik dacht dat die het zo langzamerhand allemaal wel wisten.

Want die oudgedienden dóen altijd wel net alsof ze het allemaal niet begrijpen, maar ondertussen schatte ik ze best wel hoog in. Tot nu toe. Vooral Kees Dikker. Die nog voortkomt uit het Gilze-Rijense actiegroepenwezen. En dat was niet niks. Kan ik u verzekeren. Ik herinner me nog oude foto's van een soort provo in wit spijkerpak en met een lange baard.

Een archetype.

Iemand die het besturen ener gemeente al sinds de puberteit in de vingers heeft. De schrik van zo uiteenlopende burgemeesters als Van Mierlo, Krol, Ballings en Aarts. En altijd met die quasi-onnozele blik, waarmee hij zijn vinger op de meest pijnlijke plekken wist te leggen.

Tot op de dag van vandaag. Fractievoorzitter van de club van zeer oudere jongeren, voorzitter van de gewone ouderen en ongetwijfeld nog immer een notoir volgeling van Robert Jasper Grootveld en Hadjememaar. Anti-Viëtnamveteraan. Hogepriester van het lijdelijk verzet tegen wat er zich maar aandiende.

En die gaat zich nu - op zijn achtentachtigste - verdiepen in de taken van de gemeente. Ik durf niet eens denken: dat werd tijd. Ik wil niet eens zeggen: beter laat dan nooit.

Ik vraag me alleen oprecht af, of die geslaagde imitatie van een sympathieke onnozelaar al die jaren echt gespééld is.